

iona
MAGAZINE

Driemaandelijks nr. 8 / december 2020

Beste lezer,

Het einde van dit jaar 2020 komt in zicht. In alle opzichten was het een jaar waarin alles anders was.

Plots werden we geconfronteerd met grenzen die we in ons leven nooit eerder hebben moeten ervaren. Plots moesten we keuzes maken die we nooit dachten te moeten maken. Onze gezondheid werd hét thema van 2020.

Gelukkig is er licht aan het einde van de tunnel.

Een volgende mogelijke stap is het gebruik van een vaccin in de hoop op een normalisering. We verwachten van de overheid duidelijke richtlijnen. Als we hierover meer informatie hebben, zullen we je op de hoogte brengen. Naast het gebruik van een vaccin zijn er nog tal van andere zaken die we kunnen doen om onze immuniteit te verhogen. Dokter Guido geeft in dit magazine zijn inzichten over dit thema.

Bij Iona hebben we de voorbije maanden niet stilgezeten. Een impressie van onze voorbije activiteiten kun je lezen in dit magazine.

Ik wens je veel leesplezier!

Hartelijke groeten,

*Jan
Directeur Iona vzw*

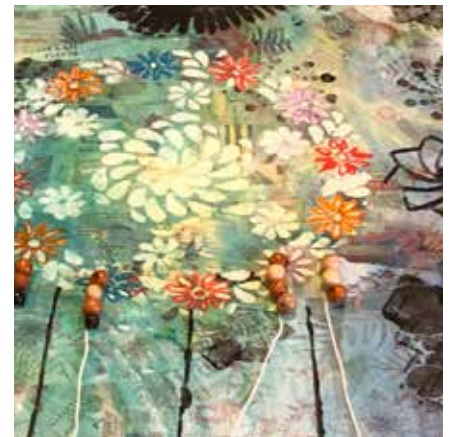
*Blz. 8
De adventstijd*

*Blz. 14
Nieuwe voorzitter Collectief Overleg*

*Blz. 28
Dromenvanger van Dani*

De adventstijd

Verwachtingsvol uitkijken naar de geboorte van het licht

Het is geen geheim: op Iona houden we ervan het leven te vieren. Samen met onze bewoners bewegen we ons doorheen de dagen en jaren op het ritme van de seizoenen. De christelijke jaarfeesten zijn ankerpunten én hoogtepunten in ons jaar.

Waar die feesten voor staan en hoe we ze op Iona samen vormgeven? Je leest het voortaan in deze gloednieuwe rubriek. In dit nummer buigen we ons over de adventstijd. Een bijzondere tijd van verstillings, bezinning en hoopvolle verwachting.

Martine De Bie: "Advent is eigenlijk het begin van het christelijk jaar. Het is een donkere tijd die een nieuw beginpunt aankondigt. Het is een tijd die van ons vraagt om al het overtollige los te laten, onze nesten op te ruimen en de verstillings in te gaan. De seizoenstafel maken we in deze tijd dan ook heel sober. Bij de start van de adventsperiode kiezen we voor één blauw doek, met daarop één of enkele sterren en ook enkele stenen, die het mineralenrijk vertegenwoordigen. Vervolgens bouwen we de tafel langzaam verder op met elementen uit de andere natuurrijken. Die rust, in combinatie met het langzaam en verwachtingsvol opbouwen naar kerstmis toe, dat is voor mij de essentie van advent."

Met het donker kunnen zijn

Martine: "Dat er vanaf november al overal kerstlichtjes hangen, past eigenlijk niet. Het is nog een donkere tijd. En ook dat is belangrijk: het donker kunnen verdragen en naar die stille leegte durven gaan. Tijdens advent ervaren we hoe één enkel kaarsje al licht kan brengen in de duisternis. De terugkeer van het licht gaat gradueel. In onze leefgroepen wordt een adventskrans gemaakt, waarop iedere zondag één extra kaars wordt aangestoken, tot ze alle vier branden. Bij elke kaars hoort een figuurtje, dat voor een van de vier rijken staat.

De start van de adventstijd is een magisch gebeuren. We vieren die dag in de grote zaal, die voor de gelegenheid volledig donker is. In het midden staat één enkele kaars, met daaromheen een grote, groene spiraal van dennentakken. Die spiraal lopen we met z'n allen, één voor één, tot in het middelpunt. Wie de spiraal loopt, draagt een appeltje met daarop een gouden ster en een kaarsje. In het centrum van de spiraal, dat symbool staat voor het middelpunt in jezelf, wordt het kaarsje aangestoken aan de grote kaars. Een mooi symbool voor het licht in het binnenste van jezelf zoeken en

het vervolgens ook aansteken én weer uitdragen. Tijdens het opnieuw lopen van de spiraal naar buiten toe, wordt het kaarsje ergens onderweg neergezet. Ondertussen wordt live gezongen en gemusiceerd. Het is telkens een heel mooie, serene en indrukwekkende viering."

Ode aan de schepping

"De opbouw van de adventsperiode volgt de verhaallijn van het paradijs- en scheppingsverhaal. Eerst was er het mineralenrijk, met de stenen, dan kwamen achtereenvolgens de planten, de dieren en de mensheid."

*Het eerste licht van Advent is het licht van stenen.
Stenen die leven in kristallen, schelpen en botten.*

*Het tweede licht van Advent is het licht van planten.
Wortels, stengel, blad, bloem en vrucht waardoor wij leven en groeien.*

*Het derde licht van Advent is het licht van de dieren.
Dieren van de boerderij, veld, bos, lucht en zee.
Allen wachten zij op de grote geboorte.*

*Het vierde licht van Advent is het licht van de mensheid.
Het licht van liefde, het licht van gedachte, om te geven en te begrijpen.*

Rudolf Steiner

Verstillen, naar binnen gaan en het licht uitdragen

"Normaalgezien vieren we dit feest met alle groepen samen. Dit jaar zal het per groep zijn en wordt het feest over twee dagen gespreid: één voor de kinderen, één voor de volwassenen. We vertellen ook altijd een adventsverhaal. Dat is ieder jaar anders, maar het gaat altijd over verstillen, naar binnen gaan en het licht uitdragen. Naast de verteller staat een lichtkast met daarin een prachtig beeld van Maria, in

het blauw gehuld, met één ster. Want ook dat is de essentie van advent: Maria die vanuit het sterrenrijk haar weg naar de aarde aflegt, samen met het kind, dat op Kerstmis geboren zal worden."

Over zonne, over sterre

"Wanneer iedereen de spiraal gelopen heeft, zingen we samen het adventslied 'Over zonne, over sterre' en vervolgens gaan de bewoners terug naar hun leefgroep. Tijdens de rest van de avond wordt bewust geen elektrisch licht meer aangestoken om de serene, donkere sfeer aan te houden. De ruimtes worden met kaarsen en theelichtjes verlicht. Traditioneel is er nog een sobere kaas- en broodmaaltijd en wordt in iedere groep het adventslied nog een keer gezongen. En dan is het aftellen van kaars naar kaars, tot de volledige adventskrans verlicht is. We werken daarbij zoveel mogelijk met kaarsen die in de Link door onze bewoners zelf gemaakt worden, met begeleiding van Angelika. Met de mensen in Staffa hebben we dit jaar ook een mooie adventskalender gemaakt, met sterren aan een touw. Met een wasspeld reist Maria van ster naar ster. Onze stoere Christiaan, die meestal graag smeedt en hakt en het grote werk doet, stond erop dat hij dit jaar onze Maria wilde maken. Klein en fijn, in prikvilt. Heel mooi is ze geworden."

Wist je dat?

'Het Huis' op ons domein werd onlangs herdoopt tot 'Fionport'. De naam werd ontleend aan de eerste kleine haven waar je arriveert wanneer je voet zet op het Schotse eiland Iona. Ook ons eigen 'Fionport' wil een veilige haven zijn voor onze bewoners. Het is het eerste gebouw dat je ziet wanneer je aankomt bij ons op Iona. Fionport werd ingericht tot een gezellige plek om, met begeleiding van Martine De Bie, te knutselen, in de warmte te zijn en samen rond de jaarfeesten te werken.

REFLECTIE

Zon & Maan

*Het is onze taak niet elkaar te vinden
Net zo min als de Zon en de Maan elkaar vinden
Of de zee en het land
Wij zijn Zon en Maan, zee en land
Ons doel is niet in elkaar over te gaan
Maar inzicht in elkaar te verwerven
En dat de een in de ander
Leert zien en eerbiedigen
Wat deze is:
Tegenhanger en vervollediging
Van de ander*

- Herman Hesse

Bijzondere editie van de internationale conferentie in Dornach

Van 5 tot 10 oktober vond in het Zwitserse Dornach de internationale conferentie voor heilpedagogie en sociaaltherapie plaats. De bijeenkomst wordt jaarlijks mee georganiseerd door collega Bart Vanmechelen en stond ditmaal in het teken van levenslang leren. Een terugblik op een bijzondere vijfdaagse, in het Goetheanum én voor het eerst ook online.

Naar goede traditie trekt jaarlijks een handvol Iona-collega's naar het Zwitserse Dornach om er de internationale conferentie voor heilpedagogie en sociaaltherapie bij te wonen. In dit ongewone jaar zag de conferentie er anders uit: het gezelschap was beperkter, er was veel nood aan flexibiliteit om de geldende maatregelen in acht te kunnen nemen én er was een online tegenhanger voor al wie de bijeenkomst op afstand wilde volgen. Bart Vanmechelen was live aanwezig. Iona-directeur Jan Jacobs, zorgcoach Tibo Van Dyck en redactrice Lien Van Laere volgden de conferentie online vanuit België.

Onze biografie als grootste leermeester

Bart Vanmechelen opende de conferentie op maandagavond, op de internationale dag van de leerkracht, samen met collega heilpedagoog Jan Göschel. Hij spitste zich in zijn lezing vooral toe op de innerlijke kant van leren. Wat maakt van iemand een goede pedagoog of leraar?

Bart: "Ik heb onder meer een anekdote verteld over de periode waarin ik leraar was op de Parcivalschool in Antwerpen. Eigenlijk zou ik me alleen op de praktische opstart van de school focussen, maar uiteindelijk ben ik er in het leraarsvak gerold en vijf jaar les blijven geven. In die tijd heb ik ervaren dat je iets pas echt leert door het te doen. Onze biografie is onze grootste leermeester."

Ook heb ik toen geleerd dat het er in de heilpedagogie vooral om draait de kinderen goed te leren kennen en een leergerige, open houding aan te nemen. Als leraar voelde ik dagelijks wat het is om iets nog niet te kunnen, maar het wel te willen leren. De kinderen zijn daar heel sterk aan gegroeid: aan het gevoel dat we samen een leerweg gingen. Ze voelden: het is niet erg als ik iets niet kan, we zijn onderweg en we gaan de dingen samen ontdekken."

De grondhouding van de beginner

Bart: "Met mijn lezing wilde ik vooral overbrengen dat we ook als leraar of opvoeder bereid dienen te zijn onszelf telkens opnieuw in de grondhouding van de beginner te plaatsen. Alleen op die manier kunnen we met open ogen blijven kijken naar de vragen van de leerlingen, kinderen of volwassenen voor wie we zorgen. We hebben telkens opnieuw onze eigen verworvenheden en inzichten een stukje los te laten,

om opnieuw te leren wat voor deze specifieke mensen van belang is. Het was mooi zo vrij te kunnen spreken over het feit dat we nooit op het punt komen waarop we het allemaal weten en kunnen. De innerlijke scholingsweg kent geen eindpunt. Dat zie je ook terug bij de basisoefeningen die Steiner ons meegegeven heeft: ze zijn absoluut niet alleen voor beginners. Ze lenen zich tot een levenslange beoefening."

Leerschool in flexibiliteit en in afstand overbruggen

Bart: "De conferentie was in deze bijzondere tijd ook wel een leerschool in flexibiliteit. Tijdens de voorbereiding en tot op het laatste moment waren er continu veranderingen, zowel in de deelnemersgroep als op het vlak van maatregelen en mogelijkheden.

Ook technisch hebben we veel bijgeleerd over het online beschikbaar stellen van een conferentie, inclusief live vertaling, en over het simultaan online en offline samenwerken in hybride werkgroepen. Het is ons tot mijn verbazing wonderwel gelukt om een gevoel van verbondenheid te creëren tussen de mensen die live aanwezig waren en zij die het gebeuren elders in de wereld online mee beleefden.

Het sterkst heb ik dat ervaren tijdens een werkgroep van het Social Initiative Forum - een initiatief dat de solidariteit tussen sociale projecten wereldwijd tracht te ondersteunen en verder wil ontwikkelen. In de werkgroep werd onder andere een rollenspel gedaan, waarbij de toeschouwers moesten raden welke sociale nood en welk mogelijk antwoord daarop woordeloos door de anderen werden uitgebeeld. De groepen bestonden zowel uit mensen die live aanwezig waren, als uit mensen die online participeerden. Het was fascinerend om

Via de website <https://inclusivesocial.org/en/produkt/international-conference-2020/> zijn de video's van de lezingen gratis te herbekijken voor de deelnemers. In ruil voor een vrije bijdrage zijn ze ook beschikbaar gesteld voor andere geïnteresseerden.

dat proces bij te wonen en te zien met hoeveel empathie en vreugde het gepaard ging."

Grenzeloos vermogen tot ontmoeting

Bart: "De techniek heeft beperkingen en verstoort soms processen. Maar het hele gebeuren was terzelfdertijd alleen mogelijk *dankzij* de techniek en het was bijzonder om te ervaren hoe sterk we er als mens blijikbaar in zijn om de beperkingen van het digitale te overbruggen. De deelnemers voelden zich echt betrokken, ook thuis. Ondanks het gevaar voor versnippering en afleiding was er een sfeer en een flow voelbaar die we samen opbouwden en waarin mensen zich gedragen wisten. De ervaring dat we waardevolle ontmoetingen en levende ervaringen kunnen beleven met de hulp van digitale media, geeft ons nieuwe mogelijkheden naar de toekomst toe. Het laat ons toe om, minder afhankelijk van tijd en ruimte, ook internationaal met elkaar te blijven verbinden tussen de conferenties in. Zo kunnen we de connectie en samenwerking tussen collega's in de heilpedagogie en sociaaltherapie wereldwijd meer levend houden in onze dagelijkse werking. En wordt het een meer ademend proces, dat ook voor andere medewerkers toegankelijk wordt.

Door de conferentie zowel live als online te organiseren, is ze sowieso ook toegankelijker geworden. Online deelname is democratischer, mensen hoeven niet te reizen en ze hoeven zich niet voor de volledige congresduur vrij te roosteren uit hun dagelijkse werking. Het opent ook nieuwe mogelijkheden naar inclusie toe. Wie omwille van een beperking moeilijk kan of durft reizen, kan nu op een relatief eenvoudige manier en vanuit de eigen vertrouwde omgeving toch de conferentie bijwonen. Er zijn al initiatieven ontwikkeld om mensen met een beperking te leren hoe ze kunnen werken met een computer, verbindingen kunnen leggen en ervaringen kunnen uitwisselen met anderen."

Leren in een ruimte vrij van angst

Bart: "Sonja Zausch bracht op dinsdag een lezing rond hoe belangrijk onze lichamelijke is. Dat thema kreeg een extra dimensie door de coronamaatregelen. Hoe leven onze ervaringen in ons lichaam verder? Sonja sprak er onder meer over hoe belangrijk het is om een leeromgeving te creëren waar geen angst is, waar mensen nooit het gevoel hebben iemand anders te moeten zijn en waar ze toch kunnen groeien in andere vaardigheden, houdingen en gedachten. Een omgeving waarin die toegang geopend wordt zonder dat ze aan hun persoonlijkheid gaan twijfelen. Zeker bij mensen die traumatische ervaringen beleefd hebben, is het belangrijk daar de nodige aandacht aan te besteden, om het leren voor hen weer mogelijk te maken. Ook het belang van gezondheid, fitheid en plezier in beweging kwam in Sonja's lezing mooi naar voren."

Roepingen en de ontmoetingen die ons vormen

Bart: "Florian Osswald gaf woensdag een lezing over het leven als een kans tot leren. Hij ging onder andere in op hoe je als leerkracht je inhoud overbrengt en illustreerde dat onder meer met een meesterlijke sketch die hij samen met zijn opvolger had voorbereid.

Annette Pichler bracht op donderdag een meer wetenschappelijke lezing die een overzicht gaf van de verschillende benaderingen en de theoretische onderbouw van het volwassenenonderwijs. En tot slot plaatste Mariano Kasanetz op vrijdagochtend ons beroep in de maatschappelijke context: we leren in functie van een bepaald beroep, maar we worden ook gevraagd door onze omgeving om dat beroep uit te oefenen. We krijgen als heilpedagogen als het ware een roeping om voor andere mensen te zorgen en worden daarin erkend en ondersteund. Hij raakte ook de hogere dimensie aan die daar doorheen kan werken, met behulp van de

metafoor van een inwijdingsritueel, waarin je geleid wordt tot een ontmoeting die je vormt, zodat je in een bepaalde rol je opdracht kunt vervullen."

Aansluitend op de lezingen konden mensen in de ochtend-werkgroepen telkens verder ingaan op de inhoud van de voordrachten. Ook in de namiddag waren er werkgroepen voorzien rond verschillende thema's en werd – door het voorzien van contemplatieve momenten – gezamenlijk de beleving ingegaan."

Creativiteit vanuit de beperking

Bart: "Er waren 240 live deelnemers, vooral uit Duitsland, Zwitserland en de omliggende landen, en we hadden zo'n 350 online inschrijvingen. De technische noden vroegen regelmatig geduld van de mensen. Tegelijk zorgde de wetenschap dat dankzij de techniek ook mensen die niet konden reizen erbij konden zijn, voor extra hartswarmte. Alles is al bij al vlot verlopen en er waren gelukkig ook geen zieken of besmettingen. Uiteraard werden alle door de overheid opgelegde maatregelen ten allen tijde strikt toegepast en opgevolgd, niet in het minst omdat bij de minste inbreuk ook toekomstige ontmoetingen in het Goetheanum onder druk zouden komen te staan. Sommige mensen spraken hun angst voor besmetting uit, anderen geloofden dan weer niet in de maskers en vonden het moeilijk dat ze de menselijke ontmoeting zo drastisch veranderden. De gesprekjes daarover brachten de nodige bezinning. En natuurlijk hadden de maskers en het afstand houden een wat bevreemdend effect, maar als al het vanzelfsprekende wegvalt, word je creatief. We kenden en herkenden elkaar, ondanks het feit dat een groot deel van onze gezichten bedekt was. En we hebben er ook wel mee gelachen, met het spelletje van elkaar herkennen onder die maskers."

Groter dan onze omstandigheden

Bart: "Dat heb ik toch vooral meegenomen naar huis: de levende ervaring dat we als mens groter zijn dan onze omstandigheden en dat we de beperkingen van tijd en ruimte kunnen overstijgen. Daarin leeft onze verbondenheid en daar komen onze idealen vandaan. De nadruk kwam

gezien de omstandigheden vanzelf meer op het spirituele te liggen. Het was voor mij heel bijzonder om te merken dat je je, ook in tijden van afstand, zo verbonden kunt blijven voelen met anderen en de dialoog met mensen verder kunt zetten in je hart.

En ook tijdens deze conferentie zijn weer belangrijke ontmoetingen ontstaan die verder werken. Dat maakt het heel zinvol om regelmatig bijeenkomsten te organiseren, ook als die niet voor iedereen live kunnen plaatsvinden. Onze internationale verbondenheid heeft een uitstraling in elke voorziening. Vaak zijn mensen in andere landen met dezelfde thema's bezig. We zijn één grote gemeenschap van mensen die eenzelfde impuls in de wereld brengen. Dat verbindt ons."

Aanpakken, dansen, zingen, doen

Bart: "We hebben er geen moment aan getwijfeld om de conferentie te laten doorgaan, hoe moeilijk het parcours soms ook was. Dat toont ook wel de stemming van heilpedagogen onder elkaar: we zijn het gewend om elke dag voorbij beperkingen te kijken. We zijn doeners en aanpakkers, we maken er ook onder moeilijke omstandigheden het beste van.

's Avonds hebben we zelfs aan volksdansen gedaan, buiten op het brede terras, haast alsof er niets aan de hand was. Weliswaar met maskers op en mits het ontsmetten van de handen voor en na elke dans. Maar we *dansten* en we zongen en de sfeer zat goed. Heel bijzonder om dat te ervaren. Hoe we ons niet lieten kennen. En ons daardoor juist wel lieten *kennen*.

We zijn alweer volop bezig met het vervolg. Enerzijds volgen we een aantal thema's op en bekijken we de vraag hoe we via regionale zoom-conferenties de verbinding levend kunnen houden. Anderzijds bereiden we de volgende conferenties voor. Er wordt ook een werkgroep gevormd om 100 jaar heilpedagogie te vieren in 2024. We plannen geen groot centraal feest in Dornach, maar een feest dat wereldwijd in alle regio's en landen gevierd zal worden en waarbij digitaal onderling verbonden zal worden. Wie wil meewerken aan die viering is van harte welkom."

Hoe zorg je voor een goede immuniteit?

Dat het belangrijk is om voor een goede weerstand te zorgen in de winterperiode en zeker in deze coronatijden is een open deur intrappen. Dokter Guido Mortelmans geeft een overzicht van manieren om onze gezondheid zowel preventief als bij beginnende klachten te ondersteunen.

- Op Iona werken we al met het rode zonnehoedkruid, beter gekend als *Echinacea purpurea*. Dit is te verkrijgen onder druppelvorm of als tabletten.
 - Propolis is een door bijen gemaakte substantie. Het is een natuurlijk antibioticum en eveneens te vinden als oplossing of als tablet.
 - De firma Weleda heeft Infludo, wat kan gebruikt worden bij opkomende griepsymptomen. Bij schoolkinderen vanaf 12 jaar gebruik je 5 druppels en dit 2 tot 4 keer per dag. Bij volwassenen kun je gaan tot 5 druppels maximaal elke twee uur. Dit middel is niet toegelaten bij jonge kinderen en ook niet tijdens de zwangerschap of borstvoeding. Als je het middel niet in Vlaanderen vindt, kun je vragen aan je apotheker om het in Nederland te bestellen of via een Nederlandse website gaan.
 - Infludo is ook interessant indien je Covid-19 hebt opgelopen. Als je echter zieker wordt, is het nodig om een dokter te raadplegen.
- Het coronavirus doet vooral ons middegebied aan: de longen en het hart, organen waarmee wij in permanente uitwisseling met onze omgeving staan.
- Een middel dat ook kan ondersteunen bij beginnende coronaklachten is Phosphorus. Bij kinderen geef je Phosphorus 5 CH 3 X3 granulen/dag. Bij volwassenen Phosphorus 9 CH 3 x 5 granulen/dag. Je kan het ook preventief gebruiken wanneer je denkt een hoogrisico-contact gehad te hebben. Dan neem je Phosphorus 1 keer per dag (kinderen 2 granulen van Phosphorus 5 CH, volwassenen 3 granulen Phosphorus 9 CH). Phosphorus is ook een bestanddeel van Infludo. Het brengt lichtkrachten in ons lichaam.
 - Als preventie tegen de gewone griep kun je Influzinum MK globulen nemen. Een eenmalige dosis is voldoende. Dit beschermt niet altijd, maar doet een vaccin uiteraard ook niet.

Ook uitwendige behandelingen kunnen helpen. Warme voetbaden met lavendel (ontspannende body olie van Weleda). Bij hoesten en bronchitis kan je ook werken met borstcompressen met lavendelolie of inwrijvingen met een balsem.

De functie van koorts en het belang van slaap

De grootste fout die gemaakt wordt bij infectieziekten is het onmiddellijk gebruiken van koortswerende geneesmiddelen. Ons lichaam maakt koorts om de ontsteking te overwinnen. Hoe meer koorts, hoe vlugger de microben en virussen vernietigd worden. Ongeveer de enige reden om een koortswerend middel te geven is wanneer de koorts te hoog wordt, dat wil zeggen boven de 39,5 °C. Een uitzondering hierop zijn mensen met epilepsie, die krijgen wel vlugger iets koortswerend.

De slaap speelt een belangrijke rol in onze immuniteit. Rudolf Steiner zei al dat de slaap diep moet zijn en niet te lang of te kort.

Dit is de meest belangrijke factor als je geen infecties wil oplopen.

Gezonde voeding, zonlicht en buitenlucht

Gezonde voeding versterkt onze weerstand tegen ziektekiemen. Beperk alcohol en zoetheid. Zwaarlijvigheid geeft meer kans op ziekte, zoals we ook zien bij Covid-19.

Om de longen te beschermen tegen infecties, is het belangrijk om veel buiten te komen in de frisse lucht en in de zon. Onze longen worden verzwakt door een gebrekkige verbinding met de aarde en met de zon. Coronavirussen worden geneutraliseerd door het zonlicht.

Ongeveer een derde van onze bevolking heeft een tekort aan vitamine D. Dit zorgt dikwijls voor vermoeidheid en allerlei lichamelijke klachten. Steiner wees er ook al op voordat die vitamine gekend was: ga buiten waar je je kan verbinden met de natuur en de kosmos.

Vitamine D zit vooral in vette vis (haring, makreel, zalm), zuivelproducten, eieren en vlees. Indien nodig kan je ook vitamine D druppels halen bij de apotheker.

Beweging, meditatie, innerlijke rust en verbinding

Voldoende beweging is belangrijk voor onze weerstand. Dus niet alleen in het weekend, maar de hele week.

In de antroposofie wordt er veel aandacht besteed aan natuurlijke ritmen. Zorg ook voor regelmaat in je leven zowel bij eten als bij slapen.

Ook onze geestelijke instelling is zeer belangrijk. De activiteit van de ziel staat in relatie met het enzym telomerase. Deze stof is zeer belangrijk voor ons immuunstelsel. Meditatie kan je genezing ondersteunen.

Op dit ogenblik is er veel angst in de wereld. Het is nu een tijd om innerlijk tot rust te komen. Blijf in het oog van de orkaan waar het stil is en ga niet naar de buitenkant waar het stormt zoals dat in onze wereld het geval is. Maar blijf je op afstand verbinden met anderen en dichtbij met enkelen. We zijn van elkaar afhankelijk. Het is de bedoeling dat we een gezamenlijke weg vinden doorheen deze winter en niemand achterlaten.

Even voorstellen

Begin september mochten we Gert Dieltjens verwelkomen als financieel directeur van Iona. Graag stellen we hem langs deze weg aan jullie voor. Een gesprek over Gerts achtergrond, zijn nieuwe functie en de uitdagingen en groeimogelijkheden die hij ziet.

Gert, je ruilde je job bij KBC in voor een functie bij Iona. Hoe is dat gegaan?

"Ik ben al sinds 1984 in dienst van de bank KBC. De voorbije 36 jaar was ik merendeels actief als kantoor directeur van diverse filialen. Inhoudelijk hield ik me vooral bezig met management, financiële analyses en balansen. Ondernemers waren mijn voornaamste doelgroep. Binnen KBC is er een project – Minerva – dat specifiek gericht is op KBC-medewerkers die 55-plus zijn en die hun expertise tijdens het laatste deel van hun loopbaan op een andere manier willen inzetten, bijvoorbeeld in een sociale onderneming. Iona had een vacature uitgeschreven voor een financieel directeur en ik voldeed aan de voorwaarden, dus heb ik me kandidaat gesteld. Ik ben altijd in de koudere financiële wereld actief ben geweest en wil me voor het einde van mijn loopbaan graag actief en structureel inzetten in een warmere, meer sociaal-menselijke omgeving. Ik heb het menselijke aspect ook tijdens mijn werk bij de bank zoveel mogelijk aandacht gegeven, maar het blijft uiteraard een commerciële omgeving. Dit hoofdstuk bij Iona voelt als een mooie volgende stap én als een zinvolle manier om mijn loopbaan af te ronden. Ik woon zelf in Nijlen en kende Iona ook vroeger al als een positief gedreven zorginstelling."

Je bent in september bij ons aan de slag gegaan.

"Ja, in juni heb ik de vacature gezien en kwam ik in contact met de mensen van jullie raad van bestuur. Daarna is het snel gegaan. Technisch gezien ben ik nog altijd werknemer van KBC. Een deel van mijn loon wordt door Iona aan KBC betaald, de rest wordt door KBC gedragen. Die formule laat toe om iemand met mijn anciënniteit en profiel in de non-profit te kunnen laten werken. Een win-win.

Ik moet zeggen: er is hier sinds september een totaal nieuwe wereld voor me opengestaan, zowel rond het financiële en subsidie-lijk enerzijds als rond de specifieke financiële problematiek van Vlaamse zorginstellingen anderzijds. Het is allemaal een stuk complexer dan ik verwacht had. Maar goed, ik vind het boeiend om de uitdaging aan te gaan. Daarvoor ben ik ook aangenomen."

Wat zijn de voornaamste uitdagingen waaronder je jouw schouders wilt gaan zetten?

"Mijn eerste missie de voorbije maanden was om connectie te maken met de mensen hier, zowel met de medewerkers als met de bewoners en gasten. Ik ben ontzettend warm ontvangen en dat was een heel fijne ervaring. Verder was en is de grootste uitdaging momenteel om een zo helder mogelijk beeld te krijgen van de financiële situatie binnen Iona. Door een aantal recente wijzigingen in het subsidiebeleid enerzijds en door de invoering van het persoonsvolgend budget anderzijds, staat onze zorggemeenschap financieel voor best wat uitdagingen. Ik ben nu, samen met Jan Jacobs, de Raad van Bestuur en de administratiedienst volop alle factoren in kaart aan het brengen die een impact hebben op onze inkomsten en uitgaven, zowel vandaag als naar de nabije en verdere toekomst toe. Zo is er een grote nood aan ingrijpende infrastructuurwerken. De accommodatie is verouderd en dringend toe aan oprissing en mogelijks zelfs nieuwbouw. Zo'n grote investeringskost binnen een sowieso al uitdagend financieel plaatje vraagt om een masterplan. Om Iona een gezonde financiële toekomst te bieden, dienen we een heel duidelijk beeld te krijgen van onze financiële draagkracht en draaglast. Vooral het toch wel complexe subsidielukkig helder krijgen is nu een van mijn belangrijkste doelstellingen, naast het in kaart brengen van de kostenstructuur. En natuurlijk is het ook mijn taak om mee toezicht te houden op de reguliere kosten. Een delicaat evenwicht, want de mensen hebben recht op kwalitatieve zorg en eventuele bezuinigingen grijpen rechtstreeks in op de werking."

Dat evenwicht bewaken vraagt dus ook om een goede interne communicatie met alle betrokkenen?

"Inderdaad. Ik heb ondertussen ook al heel wat gesprekken gehad met de zorgmedewerkers. Die gesprekken helpen mij om meer zicht te krijgen op wat nodig is om kwalitatieve zorg te kunnen bieden. En ze helpen de medewerkers om beter te begrijpen waarom iets wel en niet kan. Ik vind het belangrijk om zo transparant mogelijk te communiceren over de beslissingen die we nemen."

Hoe is de financiële situatie momenteel?

"Er is gelukkig geen acute financiële nood. Dankzij de ruimere financiering in het verleden heeft Iona een mooie buffer kunnen opbouwen. Dat is een groot voordeel. Maar dit neemt niet weg dat er hoge nood is aan een goede budgetcontrole, zeker nu er een grote terugval in inkomsten is. Want in verhouding tot de financieringsnood is de buffer klein. Door alles goed in kaart te brengen en verstandige beslissingen te nemen, kunnen we voor de infrastructuurwerken investeringen doen die echt efficiënt zijn. De investering tot een minimum beperken en toch de nodige kwaliteit bieden, dat is de uitdaging waar we voor staan. En ook:

een realistische tijdlijn uitwerken. Momenteel werken we aan een plan dat ons toelaat zowel qua budget als qua timing heldere doelen te stellen en die stap voor stap mogelijk te maken.

Daar hoort ook bij dat we alle bestaande subsidiemogelijkheden uitpluizen en ervoor zorgen dat we de kansen die voorhanden zijn maximaal benutten. Dat is essentieel om onze werking financieel leefbaar te houden. Gelukkig kunnen we naast de overheidssubsidies ook rekenen op giften en schenkingen. Er zijn heel wat betrokken mensen en organisaties die Iona een warm hart toedragen en ons ook financieel mee ondersteunen. Uitzoeken hoe we hen kunnen waarderen en hoe we die basis verder kunnen vergroten, is ook een luik van mijn opdracht."

Het klinkt als een hele kluit.

"Dat is het ook. En ik kijk ernaar uit er verder mijn tanden in te zetten. De voorbije maanden heb ik als heel intens ervaren en de vraagstukken waarvoor we staan zijn een uitdaging. Ze vragen momenteel om een grote inspanning van ons allemaal. Maar ze zijn zeker niet onmogelijk. Als ik zie met welke dynamiek en bereidheid alle betrokkenen hier mee de schouders onder zetten, dan durf ik erop vertrouwen dat we dit succesvol kunnen aanpakken.

De job spreekt me inhoudelijk ook enorm aan. Ik houd ervan analyses te maken en toekomstperspectieven creëren. En het is heel fijn te kunnen samenwerken met een gedreven team dat me daarin ondersteunt."

Heb je ondertussen je draai al wat gevonden op Iona?

"Het voelt alsof ik hier al jaren ben. Ik kom elke ochtend met plezier werken en ga weer met een goed gevoel naar huis. Tegelijk merk ik dat mijn werk veel meer onder mijn vel kruipt dan in het verleden. En dat vind ik positief. Vroeger lukte het me vrij goed om de bank los te laten als ik thuis kwam. Werk was werk, privé was privé. Nu merk ik dat Iona toch een stukje meeneem naar huis.

De passie en de energie die hier zo voelbaar is bij de medewerkers, is aanstekelijk. (lacht) En de zorg en omkadering die hier geboden wordt aan de cliënten is zo noodzakelijk en waardevol. Het geeft me een goed en warm gevoel daar vanuit mijn achtergrond ook een steentje aan te kunnen bijdragen.

Het is mijn hoop en wens dat ik hier een rol van betekenis kan spelen en dat ik een positieve bijdrage kan leveren aan de toekomst van Iona."

De nieuwe voorzitter van ons Collectief Overleg

Sinds begin 2020 heeft het Collectief Overleg – voorheen Gebruikersraad – een nieuwe voorzitter: Karine Van Wichelen. Zij is de mama van de 25-jarige Arnaud die in de volwassenen leefgroep Bride verblijft. We nemen graag wat ruimte in ons magazine om Karine even voor te stellen.

Karine, hoe ben je tot bij Iona gekomen?

"We zijn na een heel moeilijke periode in november 2015 op Iona terechtgekomen met een convenant. Arnaud was destijds net geen 18 jaar en verbleef bij de jongeren in de leefgroep Peroniek beneden. Ik had geluk, want Iona stond op het lijstje van voorzeningen die voor mij in aanmerking kwamen.

Na een aanpassingsperiode het eerste jaar, heb ik me aangesloten bij de gebruikersraad van het MFC. Men was toen op zoek naar extra ouders voor de raad. Voor mij was dit een unieke gelegenheid om Iona en de jongerenwerking beter te leren kennen.

Eind augustus 2017 is Arnaud overgeschakeld naar de volwassenwerking en heb ik me vrij snel geïnformeerd naar de gebruikersraad van het FAM. In eerste instantie nam ik deel 'op eigen vraag'. Elke ouder die interesse heeft kan een vergadering van de gebruikersraad bijwonen. Ik was overtuigd van de zin ervan en bleef alle vergaderingen bijwonen.

Sinds de jongste verkiezingen van de leden van het Collectief Overleg ben je de nieuwe voorzitter. Waarom heb je die taak opgenomen, wat is je drijfveer?

"Begin 2020 waren er verkiezingen en liet Erik weten dat hij, na 18 jaar voorzitterschap, graag die taak zou overdragen aan een andere en jongere verkozenen. De leden van de gebruikersraad hebben mij toen gevraagd of ik die rol wou opnemen. Het is mijn motivatie om samen met Iona en de andere ouders

richting te geven aan de toekomst van onze kinderen. In mijn opinie is dit een gedeelde verantwoordelijkheid."

Kun je die taak combineren met je gezin en met je dagtaak?

"Ik ben een 49-jarige mama van twee ondertussen jongvolwassenen, Arnaud en zijn jongere zus Sophie. Ik ben als verpleegkundige opgeleid en werk ondertussen al meer dan 20 jaar in het klinisch onderzoek, waarvan de laatste 13 jaar als project manager. Met die ervaring denk ik het voorzitterschap wel aan te kunnen.

Ik heb inderdaad een heel drukke job, zoals velen van ons, maar een voorzitter staat er niet alleen voor. Ik kan rekenen op de ervaring van de andere leden.

Alle ouders die deelnemen aan de vergadering doen dit elk met hun kennis en ervaring. Dat maakt het natuurlijk ook juist erg interessant.

Ondertussen is de gebruikersraad omgedoopt tot 'Collectief Overleg' en werden deze van de jongeren- en volwassenwerking samengevoegd. Dit werkt efficiënter en op vele vlakken kunnen we van elkaar leren."

Wat zijn jouw persoonlijke interesses?

"Ik heb te weinig tijd om veel hobby's te hebben en probeer voornamelijk samen met mijn partner te genieten van de kleine dingen des levens. Ik maak ook graag mooie reizen en doe wekelijks aan pilates. Ik ben best een avontuurlijk persoon en probeer dit element steeds in onze reizen te verweven. Zo heb ik met mijn kinderen

al aan canyoning gedaan en ben ik met mijn partner al drie keer naar Afrika gereisd, meer bepaald naar Namibië, Botswana en Tanzania. We trekken er met weinig luxe de wildernis in en ontmoeten er de lokale bevolking. Ik heb er mijn hart verloren. Zulke reizen zijn erg verrijkend.

Een van mijn dromen is om ook onze gasten hier op Iona meer opportuniteiten te geven om reizen te maken, elk binnen hun eigen mogelijkheden. Ik moet toegeven dat de televisiereeks 'Down the road' een erg mooi voorbeeld is van wat mogelijk is."

Wat zijn voornamelijk werkingpunten waaraan je wil aandacht schenken?

"Een belangrijk werkingpunt voor mij is de huidige hervorming van het aanbod van de dagbesteding (tuin, bakkerij,...), zodat jongeren en volwassenen meer kunnen samenwerken en het aanbod nog meer kan aangepast worden aan de noden, wensen en capaciteiten van de bewoner en minder gebaseerd is op leeftijd.

Gezien mijn opleiding ben ik erg begaan met gezondheid en preventie. In dat kader ben ik voorstander van een groter sportaanbod en vind ik dat we moeten inzetten op zelfredzaamheid en op het behoud van kennis en kunde bij onze bewoners. Een atelier waar bewoners nog eens een krant of boekje kunnen lezen, een rekensom kunnen maken en – waarom niet voor

sommigen – een computer leren gebruiken. Het is niet omdat volwassenen niet meer naar school moeten, dat het behoud van kennis niet belangrijk is.

Daarnaast zijn de gebouwen verouderd en is het op lange termijn nodig dat Iona uitgroeit tot een modernere en groene organisatie. Dat willen we zeker ondersteunen."

Karine, heb je nog wensen rond de werking van het Collectief Overleg?

"Ik vind het belangrijk om het Collectief Overleg meer zichtbaarheid te geven naar de ouders toe. We zijn namelijk voortdurend op zoek naar ouders of betrokken personen van zowel de jongeren- als volwassenenwerking, die interesse hebben om deel te nemen aan het overleg. We zoeken mensen die aandacht hebben voor het leven van de kinderen op Iona.

Het is steeds mogelijk om op vrijwillige basis, zoals ik ooit deed, de vergaderingen bij te wonen. Het vergt een minimum aan tijd, gezien we maar viermaal per jaar vergaderen. Je moet geen angst hebben, er is geen specifieke voorkennis nodig. Elkeen zijn inbreng is waardevol. Ik wens hierbij nog eens een warme oproep te doen aan iedereen en voornamelijk aan ouders van de jongeren aangezien deze leden in de minderheid zijn."

Warme oproep

Heb je als ouder interesse om vrijwillig mee aan te sluiten in de werking van het Collectief Overleg? Neem dan even contact op met Karine. Ze geeft je met plezier meer uitleg. Karine is te bereiken via kvanwichelen@gmail.com en op het nummer 0479/99 49 23.

3 COLLEGA'S KOMEN SAMEN VOOR EEN INTERVIEW

tekst: Petra Luyten

De praatstok

De praatstok is deze keer in handen van onze medewerkers Inne Vervoort, Daiana Verduyck en Nele Van Bogaert. Ze kwamen digitaal samen voor een interview door Petra Luyten. Een gesprek over flexibiliteit en switchen van job, samen aan één zeel trekken en het geliefde bankje aan de paardenwei.

Sinds wanneer werk je bij Iona en was dit een bewuste keuze?

Inne: "Ongeveer sinds 2005. Ik deed mijn stage bij Iona. Dat was een bewuste keuze. Na mijn stage kon ik bij Iona beginnen werken. Ik ben even een jaar ergens anders gaan werken omdat er geen vacature vrij was en dan ben ik teruggekomen."

Daiana: "Ik werk hier sinds 2016 en ook bij mij was het een bewuste keuze. In het begin had ik nog het idee eerst in de logistiek te werken om dan later naar een job als opvoedster te kunnen schakelen. Ik ben kleuterleidster van opleiding. Nu wil ik dat niet meer. Ik ben content met mijn logistieke functie."

Nele: "Ik ben hier in 2000 toevallig aangeland, via een ex-collega die een jeugdkameraadje is van mij. Ik ben afgestudeerd als kleuterleidster en ben in de kindergroepen gestart in Pebo.

Daar ben ik blijven hangen. Tussendoor heb ik ook nog een job gehad in Brussel, bij het Onafhankelijk Ziekenfonds. Maar ik voelde dat ik hier wilde werken. Ik heb toen naar Paul Elst gebeld met de vraag of er geen andere functie voor mij was. Een paar dagen later kreeg ik al het bericht dat ik bij de volwassenen kon beginnen in Dun I om Monique Engels te vervangen. Zij vertrok terug naar Nederland."

Wat vind je het leukste aan je job?

Inne: "De thuiscontext kunnen vervangen voor bewoners voor wie het niet haalbaar is om thuis te blijven wonen. Ik denk dat zoiets in een gezinsvervangende context nog beter lukt dan in een leefgroep, maar dat is niet altijd realistisch. Ik heb niet altijd het gevoel dat ik aan het werken ben. Ik houd ervan gasten iets te kunnen bijbrengen. Dat moet niet groot zijn, het zit in kleine dingen."

Daiana: "Ik vind de flexibiliteit leuk. De familiale sfeer ook die hier hangt: iedereen kent jou. Dat heb je niet overal. Er is altijd iemand die je helpt."

Nele: "Ik vind van alles leuk. Bij de kinderen was het vaak druk tot zeer druk. Ik houd ervan om een rustige, huiselijke sfeer te kunnen brengen bij de bewoners in onze groep. Het zijn volwassenen, dat is helemaal anders. Sommigen zitten hier al zo lang en toch zitten ze niet aan hun plafond, aan het maximum van hun kunnen. Soms wisselen ze van groep en zie je dat ze nog grote, nieuwe stappen kunnen zetten. Anderen worden ouder en hebben andere zorg nodig: dat is niet altijd gemakkelijk, maar toch ook boeiend. We gaan dan op zoek om er iets goeds van te maken. Je blijft bezig, ook al ken je de mensen al zo lang en zitten ze al een hele tijd bij ons in dit Staffa-nestje. Ik hou ook van het creatieve dat je mee kan integreren in het groepswork. De verscheidenheid van taken."

Welke andere taak zou je willen doen op Iona?

Inne: "Ik zou weleens directeur willen zijn. Grapje. Doe mij maar de dagbesteding. Dat mag bij de volwassenen zijn. Dat is heel anders dan het groepswerk: boeiend, maar uitdagend. De werkuren zijn ook anders."

Nele: "Ik zou (nog) wel eens willen meedraaien in de dagbesteding. Een aantal weken geleden heb ik dat noodzakelijkerwijs gedaan in de keuken. Ik wil dat gerust nog eens doen. Het is een andere setting: je ziet de bewoners in een andere context. Het was de eerste keer dat ik met Stefan heb samengewerkt en we zijn al zo lang collega's van elkaar. Eens switchen zou misschien wel eens leuk zijn. Je krijgt nog meer respect voor de job van de ander. In de keuken

is alles bijvoorbeeld perfect getimed. Dat is ècht knap."

Daïana: "Ik zou wel eens als opvoedster met de kinderen willen werken. Het is grappig en schattig als die kinderen met liefde naar jou toe komen. Bijvoorbeeld tijdens de feesten, als de kinderen komen dansen met jou. Eens niet de poetsvrouw zijn, maar samen iets beleven met de bewoners."

Wat is jouw favoriete plekje op Iona?

Inne: "Het speelveld aan het atelier, omdat het een centrale plek is en je er veel mensen tegenkomt, of het bankje aan de paardenwei, omdat er schaduw is wanneer het te warm is, maar je kan er ook heerlijk in de zon zitten. Het uitzicht is er geweldig!"

Nele: "Hier zijn heel veel mooie plekjes. De hut bijvoorbeeld. Daar hebben we in de lente een picknick gedaan. De rust is er zo zalig. Het is echt een plek waar je naartoe moet gaan: het is een bestemming. Ook mooi: 's ochtends aankomen en de opkomende zon zien terwijl het nog mistig is. Of naar huis gaan en de ondergaande zon zien bij de studio's. Dan besef je weer wat een mooie plek Iona is. Ook de laan met de lindebomen in de verschillende seizoenen is mooi: bijtjes die zoemen, geurende bloemen, vallende blaadjes, ..."

Daïana: "Ik houd ook van het bankje aan de paardenwei. Mijn dochter houdt van paarden. Zij kwam soms mee de paarden verzorgen en dan zat ik te kijken. Dat is daar zalig."

Deze vragen willen de vorige Praatstokcollega's jullie stellen

Kurt had een vraag voor Daïana:

Wat zijn voor jou de grootste verschillen tussen België en Roemenië waarmee je het moeilijk hebt?

Daïana: "Er zijn veel dingen moeilijk. Ik maak vaak de vergelijking met mijn land. Scholen: hier moet je minder. In Roemenië moet het altijd beter. De mensen zijn hier ook kouder dan in Roemenië. Hier moet je bijvoorbeeld eerst bellen voor je op bezoek kunt komen. Grootouders hebben hier wel meer rechten en meer plezier. In Roemenië moeten ze voor de kleinkinderen zorgen. En ook een groot verschil: in Roemenië kun je niet als alleenstaande rondkomen. Je moet twee tot drie jobs combineren om rond te komen."

Jannes had een vraag voor Inne:

Waar zie je jezelf binnen twee jaar op Iona?

Inne: "Dat is een moeilijke vraag, omdat ze toekomstgericht is. Ik leef in het nu. Ik doe mijn job heel graag, maar ik zou graag in de dagbesteding belanden. Sinds ik een gezin heb, zou ik zelf ook graag meer thuis zijn wanneer mijn gezinsleden thuis zijn, in plaats van te werken tijdens weekends en feestdagen."

Peggy had een vraag voor Nele:

Wat is jouw sterkste bijdrage aan Iona? Waarin voel jij je het sterkste bijdragen binnen het geheel van Iona?

Nele: "Ik heb wakker gelegen van die vraag. Dat slaat een beetje terug op een van de eerste vragen: ik vind het fijn om zorg te dragen voor onze bewoners. Daarbovenop vind ik collega's heel belangrijk. Het is belangrijk voor mij dat mijn collega's zich goed voelen en dat we een fijne samenwerking hebben. Dat we samen aan één zeel trekken. Het is niet leuk als iemand zich niet goed voelt. Dan moeten we zorgdragen voor elkaar."

Vraag van de dag

We schotelen ieder een andere vraag voor

Nele, wat hoop je ooit nog een keer cadeau te krijgen?

"Vrije tijd. Niet zozeer omdat ik er tekort kom, maar in vrije tijd kan zoveel gebeuren. Daarin kun je doen wat je allemaal nog graag wilt doen. Ik wil nog zoveel doen en bijleren. Ik ben nu met veel plezier aan het zorgen in de groep en voor mijn kinderen. In mijn vrije tijd kan ik de dingen doen die op mijn wishlist staan."

Inne, als je telkens opnieuw hetzelfde boek zou moeten lezen, welk boek zou je dan kiezen?

"Het sprookjesboek van Grimm. Dat is fantasieerijk en kinderlijk. Er mag een beetje kind in iedereen blijven zitten."

Daiana, hoe ziet jouw ideale vrije dag eruit?

"Zo'n dag breng ik graag samen met mijn dochters door: gaan wandelen aan zee, in de zon."

**Wie kiezen jullie voor de volgende praatstok?
Welke vraag zou je aan deze collega willen stellen?**

Inne: "Maarten, als je zot mag doen en mag dromen: welk project wil je graag verwezenlijken?"

Nele: "Kristel, de eerste collega waarmee ik samenwerkte in Pebo, wat is jouw insteek binnen Iona, vroeger en nu?"

Daiana: "Veronique, welke andere job zou je graag willen doen binnen Iona?"

Cadeautip

Nog op zoek naar een mooi en waardevol geschenk voor kerst of nieuw, voor een geliefde of voor jezelf? Misschien geef je graag een exemplaar van 'Levende Verbindingen' cadeau. Het boek is een tijdcapsule vol warme portretten in woord en beeld, over vijftig jaar antroposofische zorg in Vlaanderen. Zowel Iona als onze collega-initiatieven Widar, Talander, Christoforusgemeenschap, de Speelhoeve en de Parcivalschool worden er uitgebreid in voorgesteld. Je ontdekt alles over onze geschiedenis, onze visie en onze werking. Kortom: een hartverwarmend boek over buitengewone zorg voor en door buitengewone mensen.

Dit prachtige boek is verkrijgbaar bij Iona voor slechts 20 euro. Stuur een mail naar info@ionavzw.be voor jouw exemplaar!

Afscheid van Marianne Vanbraekel

De pensioengerechtigde leeftijd bereiken: voor onze verpleegster Marianne Vanbraekel was het geen reden om haar werk bij Iona te stoppen. Ze ging weliswaar minder uren werken, maar bleef er voor onze bewoners zijn. Nu Marianne op tram zeven stapt, wuift ze na 22 jaar trouwe dienst alsnog onze zorggemeenschap uit.

Het officiële afscheidsfeest stellen we nog even uit tot we weer samen kunnen vieren. In afwachting blikt Marianne alvast terug op haar loopbaan.

Marianne, hoe ben je bij Iona terechtgekomen?

"Ik ben hier in september 1998 gestart. Ik had toen nog geen enkele notie van de antroposofie. Een bevriend verpleegkundige had gehoord dat de toenmalige verpleegster bij Iona met pensioen ging. Of ik geen interesse had in de vacature? Er was een functie voor 19 uur beschikbaar en, jawel, ik kon aan de slag. De sector was me niet onbekend. Ik heb zelf een gehandicapte zoon. Jarenlang heb ik twee jobs als verpleegkundige gecombineerd: ik werkte zowel hier op Iona als in het Sterrenhuis in Brasschaat. Pas toen ik 65 werd, ben ik gestopt bij het Sterrenhuis. Sindsdien werkte ik 12 uur op Iona in plaats van 19 uur. Nu ik zeventig word, ga ik volledig op pensioen. Mijn vier kinderen zijn het huis uit en ik ben verhuisd naar een appartement. Mijn derde kind verblijft tweewekelijks een weekend bij mij. Hij is 42 jaar en woont omwille van zijn zware fysieke handicap in een zorgvoorziening."

Je werkte bijna een kwarteeuw in onze zorggemeenschap. Hoe heb je Iona doorheen de jaren zien evolueren?

"De filosofie en de manier van werken zijn grosso modo dezelfde gebleven. Wel zijn er nu meer bewoners dan vroeger, is de studiówerking erbij gekomen en zijn een aantal cliënten volwassen geworden en extern gaan wonen. Wat altijd gelijk is gebleven, is de fysieke gezondheid van de mensen. Natuurlijk waren er ieder jaar cliënten die een verkoudheid of de griep kregen en was er hier en daar een wondje dat ik moest soigneren. En in al die jaren ben ik ook een paar keer met iemand naar de spoeddienst moeten gaan. Maar verder is het echt opvallend hoe krachtig en gezond onze gasten zijn. Ik vind dat ook niet zo verwonderlijk. Ze zijn veel buiten, eten gezond biologisch voedsel,

genieten van voedende sociale contacten en activiteiten en verblijven in een fijne, groene omgeving. Zo bouwen ze dagelijks aan een sterk gestel."

Wat waren jouw voornaamste taken bij Iona?

"De medicatie, doktersbezoeken en vaccinaties opvolgen. Concreet ging ik naar de apotheek om de homeopathische korrels en klassieke medicatie te bestellen en af te halen en zorgde ik ervoor dat alle medicatie gecontroleerd en verdeeld werd. Ik volgde de toestemmingen van de ouders op voor alle medische aangelegenheden. En ik organiseerde de bezoeken en jaarlijkse controles bij de oogarts, neuroloog, tandarts, orthopedist, enzovoort."

Heb je hier graag gewerkt?

"Heel graag. Ik heb geen dag tegen mijn zin gewerkt, ook al moest ik elke dag 60 kilometer rijden om hier te geraken. Iona is voor mij een soort tweede familie geworden. Ik heb altijd gevoeld dat de mensen veel vertrouwen in me hadden. Voor veel jongeren was ik toch wel een soort moederfiguur. Ik ben hier dan ook de oudste medewerkster. De grote vrijheid waarmee ik mijn werk mocht uitoefenen, heb ik ook sterk gewaardeerd. Ik voelde veel respect en mocht mijn werk op eigen tempo doen. Het domein is natuurlijk ook prachtig, met al die weides en al dat groen. Niets is hier gesloten en dat werkt. Het is best bijzonder als je bedenkt dat we toch heel wat kinderen en jongeren begeleiden met ernstige sociale problematieken.

Meerdere van hen hebben geen ouders meer, of zijn hier geplaatst via de jeugdrechtbank en hebben geen contact met de thuiscontext. Maar weglopen, dat gebeurt hier weinig tot nooit. De gasten ervaren de gemeenschap als hun thuis, als een tweede gezin als het ware. Ze zijn hier graag. Dat voel je. En het is mooi om hen doorheen de jaren steeds verder te zien evolueren. Ik denk dat we doorheen mijn hele carrière maar tegen vier of vijf kandidaat-bewoners hebben moeten zeggen: dit is jouw plaats niet. Voor de rest is dit een heel stabiele gemeenschap. Jongeren vertrekken doorgaans pas wanneer ze 18 of 21 jaar zijn, om terug naar huis te gaan of zelfstandig te gaan wonen en in een aangepaste werkplaats aan de slag te gaan."

Toen je vijftig werd, ging je weer studeren. Vanwaar die keuze?

"Ik had altijd een A2-diploma verpleegkundige. Op mijn vijftigste verjaardag heb ik beslist dat ik een extra jaar wilde studeren om mijn A1-diploma te halen. Dat is hier positief onthaald. Ik mocht tijdens mijn werkuren naar de cursus en heb mijn diploma als psychiatrisch verpleegkundige gehaald. Veel mensen op Iona hebben psychosomatische en karakteriële problemen. Ik vond het interessant om alles wat ik geleerd heb tijdens dat extra jaar te kunnen inzetten in mijn werk."

En nu is het aan je opvolger.

"Ja. Het heeft lang geduurd om iemand te vinden die me kon opvolgen. Blijkbaar is het niet eenvoudig om iemand te vinden met het juiste profiel. Ik kijk er echt naar uit mijn opvolger te ontmoeten en mijn kennis en onze manier van werken zo goed mogelijk te kunnen doorgeven. Zo kan ik dit hoofdstuk in schoonheid afronden en er mee voor zorgen dat het werk goed verdergezet wordt. Het is een vreemde periode om te stoppen. Veel medewerkers werken thuis, er mogen geen externe personen binnen op het domein en vergaderen doen we online. Het is wel heel mooi om te zien hoe goed alles georganiseerd is de voorbije maanden qua hygiëne en opvolgen van de maatregelen. Tot nu toe zijn hier geen zieken geweest. Hout vasthouden dat dat zo blijft. Ik heb er wel goede hoop in. Zoals ik zei: onze mensen zijn geen kamerplanten. Ze brengen elke dag tijd door in de frisse buitenlucht en ze blijven actief. Iedereen heeft zijn taak. Want corona of geen corona, de dieren moeten eten krijgen, de tuin moet worden verzorgd. Dat draagt allemaal bij aan een goede gezondheid, zowel fysiek als mentaal. Tijdens de eerste golf was er wel veel ondersteuning nodig bij het omgaan met de angst en het aanpassen aan alle regels. Elke dag was er nieuws over doden, bezoek was niet meer toegelaten, niemand kon over en weer naar huis. Daar vroeg uiteraard heel wat begeleiding. Maar het heeft zijn vruchten afgeworpen. In het najaar, toen de tweede golf werd aangekondigd, is iedereen rustig gebleven. Het draait goed. En zo ken ik Iona ook. Hoe de medewerkers hier met de gasten omgaan... ik vind dat ontzettend mooi om te zien. Ze geven zich geen 100, maar 200 procent. Een uur langer werken is hier geen issue. Er wordt echt samengewerkt en samen geleefd. Ik vind dat fantastisch."

“Er is een nieuw stukje wereld voor me opengegaan.”

Hoe onze stagiairs hun stage bij Iona ervaren? Dat laten we hen graag zelf vertellen. Ditmaal laten we Maggy Verstreken aan het woord. In het kader van haar opleiding tot gezondheidsconsulente geeft zij sinds september massages aan onze bewoners. Een opdracht naar haar hart, zo blijkt.

't Zit in de familie

Maggy Verstreken: “Mijn broer heeft jarenlang op Iona gewerkt, als kok, en hier zelfs nog ingewoond. Mijn kinderen en ik kwamen hem hier toen soms bezoeken. Ik hield er altijd een goed gevoel aan over en ook de ontmoetingen met de bewoners vond ik heel fijn. Ook mijn broer blikt nog altijd heel positief terug op zijn jaren hier. Een jaar geleden kwam ik toevallig terug op Iona terecht als HR-consulente. Ik was uitgenodigd om een en ander te komen uitleggen en was meteen weer fan van de omgeving. Toen ik op zoek moest naar een stageplek in het kader van mijn opleiding tot gezondheidsconsulente, ben ik komen solliciteren. In september mocht ik hier starten voor 80 uren. Die zijn voorbij gevlogen: binnenkort zit mijn stage er alweer op.”

Individuele zorg en aandacht

“Ik heb de voorbije maanden vooral dieptemassages gegeven aan de volwassen cliënten bij Staffa, Bride en Dun-1. Heel fijn om te doen en ik werd warm onthaald. De massages zijn een mooie gelegenheid om één op één met bewoners te werken en hen van wat individuele zorg en aandacht te laten genieten. Naarmate ze me beter leerden kennen, werd er ook al eens iets persoonlijks verteld en kon ik ook beter op individuele noden inspelen. Dat groeiende vertrouwen vond ik heel aangenaam. Had mijn stage langer geduurd, dan hadden ongetwijfeld nog meer bewoners een massage gevraagd. Nu keken sommigen nog wat de kat uit de boom. Vertrouwen krijgen kan tijd vragen, hé.”

De regels van de kunst

“Er is hier toch wel een nieuw stukje wereld voor me opengegaan. Ik had nooit eerder contact met mensen met een mentale beperking. Het was een geschenk om met de bewoners te werken en te ervaren dat ik blijkbaar wel voeling met hen heb. Ook de minder taalvaardige mensen leek ik vrij goed te begrijpen en aan te voelen. Dat is ook wel een must om goed te kunnen masseren. Verder pas ik gewoon de regels van de kunst toe en masseer ik altijd vanuit de gedachte dat ik ieders grenzen en mogelijkheden respecteer. Mensen voelen dat. De massages zijn ook heel ontspannend. Ze bieden niet alleen fysieke ondersteuning, maar geven iemand de kans helemaal zichzelf te zijn en zich over te geven aan de ontspanning en aan zorgzaam lichamelijk contact. Zeker in tijden als deze, waarin fysieke contacten zo beperkt zijn, is dat een meerwaarde. Die feedback kreeg ik ook van de begeleiders: dat de mensen er zowel fysiek als emotioneel zichtbaar veel aan hadden.”

Meer dan masseren alleen

“Uiteindelijk kon ik door de maatregelen maar in één groep meer masseren. Daarnaast heb ik ook nog wat kleine andere taken opgenomen, zoals het geven van voedingstips of adviezen rond Bachbloesems, uiteraard in samenspraak met

de ouders. Ook bij de taken in de leefgroep sprong ik soms bij: appels snijden bij het vieruurtje, mee croques maken voor het avondeten, eens iemand helpen bij het naar toilet gaan of iemand wassen. Waar ik tijd had, heb ik dat met plezier gedaan. Ik heb zelf vier kinderen opgevoed en merkte dat het wassen van volwassenen niet zo'n hoge drempel voor me vormde als ik gedacht had. Vermoedelijk heeft dat ook te maken met de mentale leeftijd van de bewoners. In ieder geval: ik heb het hier en daar meedraaien in de groep als een meerwaarde ervaren, ook al behoorde het absoluut niet tot mijn doeltaken. Ook het samenwerken met de begeleiders vond ik heel aangenaam.”

Gegroeid in mijn vak èn als mens

“Wat de stage me bijgebracht heeft? Veel. Ik ben drempels overgegaan en heb hier zowel levenservaring als professionele ervaring opgedaan. Ik ben sterk gegroeid in het toepassen van de massagetechnieken. Eerst was het nog wat zoeken waar alle spieren liggen. Nu is dat parate kennis. Ook het adviseren rond Bachbloesems vond ik boeiend, omdat gespreksbegeleiding niet evident is met de mensen hier. Ik moest het vooral van observatie hebben: een mooie kans om te groeien in mijn werk. Voor mij was dit de uitstekende stageplek.”

Het grote confituur-avontuur

De kinderen van klas De Link hebben de voorbije weken niet stilgezeten. Wat begon met het plukken van een emmertje peren, groeide uit tot een heus project waar ondertussen heel wat potjes confituur en appelmoes bij kwamen kijken. De motivatie bij de kinderen is groot. Begeleidster Inne Renders legt uit waarom.

Inne: "In september hadden we peren geplukt van de perelaar op ons domein en ik kreeg het idee daar met onze klas confituur mee te maken. Diezelfde namiddag zijn we erin ingevlogen. Na afloop besepte ik dat de kinderen echt alles zelf hadden gedaan, op het uitgieten van de hete confituur in de potten na. Ze hadden zelf de peren geplukt, geschild en gesneden. Ze hadden zelf de suiker afgewogen en in de potten geroerd. Misschien konden we hier wel een project van maken en zelfgemaakte confituur verkopen om wat extra inkomsten te genereren? Ik heb het idee met enkele collega's besproken en daar werd met veel enthousiasme en aangeboden hulp op gereageerd."

Vele handen maken licht werk én... lekkere confituur

Inne: "Kurt gaf ons een heerlijk recept voor appel-pompoenconfituur en bood aan om in de toekomst ook aardbeien en rabarber voor onze confituur opzij te houden. Sabina wil het project mee begeleiden vanuit de TOA-lessen en An, onze vrijwilligster op donderdag, bood aan een flyer voor ons te ontwerpen. Zij helpt ons nu ook bij het afwerken van de potjes met mooie labels. Op korte tijd hadden we plots een geoliede machine en ondertussen hebben we al een vijftigtal potjes gevuld."

Zoete feestdagen op het menu

Inne: "Met de feestdagen in het vooruitzicht hebben we ook de werkmannen aangesproken. Of zij voor ons geen houten bakjes wilden maken zodat we mooie cadeau-pakketjes kunnen verkopen? Michel is de uitdaging aangegaan en heeft heel mooi werk geleverd. Nu kunnen we onze pakketjes met confituur en appelmoes verkopen in een mooi aangekleed kistje.

De bestellingen lopen beter dan verwacht. We hadden gehoopt 100 tot 200 euro op te halen. Met de huidige bestellingen hebben we al 870 euro opgehaald! Een groot succes dus."

Van confituur tot avontuur!

Inne: "De kinderen zijn heel gemotiveerd en met reden: de opbrengst van ons project zal volledig worden gebruikt om in de toekomst zorgelozer op kamp te kunnen gaan. Twee jaar geleden trokken we voor het eerst met onze klas op kamp. De kinderen hebben daar ontzettend van genoten. De ouders hadden toen het volledige kamp gefinancierd. Met ons confituurproject willen we nu ook vanuit de klas mee het kamp financieren, zodat er al eens een extra ijsje of activiteit mogelijk is. De kinderen zijn ontzettend enthousiast over dat vooruitzicht. En het confituur maken verloopt helemaal volgens de regels van de kunst. Onze confituurmakers dragen een haarnetje, een masker en handschoentjes voor de hygiëne en ze volgen nauwgezet de recepten. Dit najaar hebben we peer-gemberconfituur, appel-pompoenconfituur en uienconfituur in de aanbieding. Die verkopen we samen met drie soorten huisbereide appelmoes, met kaneel, gember of rozijntjes. In het voorjaar vervangen we de appelmoes door zelfgemaakte vlierbessensiroop en maken we confituur met aardbeien, kersen en rabarber. We hopen dat de mensen die nu besteld hebben tevreden zijn en kijken al uit naar ons volgende confituurseizoen. En naar het kamp natuurlijk!" (lacht)

De geboorte van de appellichtjes

In de Schakel werden in de voorbije periode niet alleen matten geweven, maar vooral ook heel wat kaarsen gedompeld.

Angelika Lange: "Met de adventstijd in het vooruitzicht hebben we de voorbije weken in ons werkgebied veel tijd besteed aan het maken van adventskaarsen uit bijenwas. Iedere bewoner op Iona kreeg een met de hand gedompelde kaars in een appel om de advents-spiraal mee te lopen."

Waar de adventsviering precies voor staat en waarom het telkens weer zo'n stemmig gebeuren is, ontdek je elders in dit magazine.

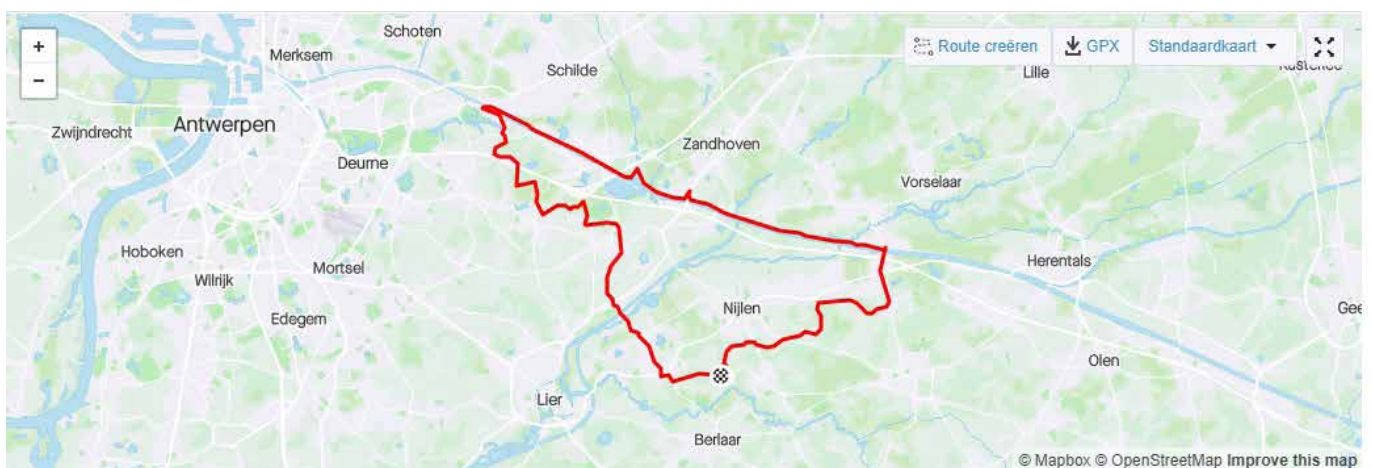

Samen fietsen langs Vlaamse wegen

Heel wat van de externe activiteiten waaraan normaalgezien wordt deelgenomen, staan tijdelijk 'on hold'. Dat kan al eens gaan wegen. Christiaan, die bij ons in Staffa verblijft, kan door de maatregelen bijvoorbeeld niet meer naar de Emiliushoeve. Tijd voor een plan B, mét wielen: Thomas Verzele plande in de laatste week van november een fietstocht met hem in.

"Christiaan had er nood aan om er nog eens tussenuit te zijn. Ik fiets zelf ook graag en ken wel wat leuke wegen in de buurt, dus heb ik een route voor ons uitgestippeld. De tocht liep echter wel wat uit. Ik had de afstand maar weer eens onderschat. Voor Christiaan bleek dat geen bezwaar. Zonder enig probleem fietsten we zo'n 47 kilometer bij elkaar, in een zeer zacht herfstweertje."

Het oogstfeest

Op 7 oktober vierden we het oogstfeest: een jaarlijkse traditie waarbij we de handen uit de mouwen steken en feestelijk samen de herfst inzetten, dankbaar voor alle rijke overvloed die de natuur ons weer geschonken heeft. We oogstten bakken vol pompoenen, raapten emmers vol walnoten en genoten samen van enkele volksspelen. We maakten ook ritjes met de tractor en de kar, aten frietjes rond het kampvuur en keken en luisterden naar het verhaal van De Gelaarsde Kat, gebracht door twee professionele toneelspelers. Genieten jullie via deze kiekjes even mee?

Wichtelen

Ook in deze ongewone tijden, en nu misschien wel meer dan ooit, is het belangrijk ons met elkaar te blijven verbinden en elkaar nu en dan eens te verrassen met een warm gebaar. Naar jaarlijkse traditie huppelt daarom ook tijdens deze adventstijd het wichtelmannetje op Iona rond.

Het wichtelmannetje is een kabouter die je nauwelijks hoort of ziet. Vaak wordt hij afgebeeld als een klein mannetje met een muts en een lange grijze baard. Het mannetje staat voor naastenliefde, warmte en gezelligheid. Gedurende de Adventsperiode zijn wij als medewerkers op Iona elkaars wichtelmannetje.

Al wie zin had om mee te wichtelen, trok in november een kaartje bij H el ne of Jolien. Daarop stond de naam van onze persoonlijke wichtel: degene voor wie we tijdens advent enkele kleine klusjes doen, zoals het overnemen van een afwasje, of die we nu en dan verrassen met een kleine attentie.

Jolien & H el ne: "We hebben een stevige periode achter de rug, waarin we allemaal ongelooflijk ons best hebben gedaan. Het leek ons geweldig om elkaar eens extra in de bloemetjes te zetten. Daarbij houden we uiteraard rekening met de veiligheidsmaatregelen. Het coronaproof bereiken van onze wichtel vraagt dit jaar een beetje extra creativiteit. Zelf dachten we aan kleine gebaren als: iets liefs achterlaten in het postvakje van je wichtel, iets kleins aan diens auto of fiets bevestigen of een leuke verrassing creëren aan een buitenraam... We hopen dat het wichtelmannetje ook dit jaar weer voor heel wat hartverwarmende momenten zorgt."

Sinterklaas op bezoek!

Ondanks de bijzondere periode waarin we momenteel leven, heeft Sinterklaas toch de weg gevonden naar Iona vzw. Maar... waar konden wij hem vinden? Je kunt het hele verhaal volgen via deze video: ionavzw.be/sinterklaas-op-bezoek-bij-iona-vzw/

De dromenvanger van Dani

Er lopen heel wat kunstenaars rond op Iona. Dani is er eentje van. Zij werkte de voorbije periode, onder begeleiding van vrijwilligster An Ceulemans, aan een wel heel bijzonder kunstwerk. Het resultaat is een prachtige dromenvanger die binnenkort een plekje op Iona krijgt. Want ook in deze rare tijden, waarin we veel dingen niet meer mogen, kunnen we nog altijd dromen en uitkijken naar een betere tijd.

Dani: "Om het schilderij met mijn dromenvanger te maken, heb ik eerst papiertjes gescheurd en gekleefd. Dan heb ik kraaltjes moeten rijgen aan touwtjes. Met een speciale stift heb ik bloemblaadjes getekend. En ik heb ook gewerkt met stempels en stencils. Roze is mijn lievelingskleur. Daarom heb ik er ook roze bloemetjes op gekleefd. Daar hou ik heel veel van.

Onderaan op het schilderij heb ik mijn naam geschreven. En ook: '2020'. Het was een speciaal jaar, maar ik vond het leuk om samen met mijn knutseljuf in het Klokhuis te komen knutselen. Tekenen en schilderen doe ik het allerliefst. Ik zou het leuk vinden dat mijn dromenvanger opgehangen wordt in mijn groep. Zo kan iedereen ernaar kijken. En na de kerstvakantie ga ik samen met An nog iets moois maken. Wat het gaat worden, dat weet ik nog niet. Daar gaan we nog eens over nadenken."

Een nieuwe serre met steun van Cera

Bij het begin van dit jaar kon onze tuinploeg mede dankzij de steun van Cera een nieuwe serre plaatsen. Een grote meerwaarde voor het tuinteam, dat nu weer in een optimaal klimaat groenten kan kweken. Waarom Iona deze financiële steun in de rug ontving? We legden ons oor te luisteren bij Cera-adviseur Kris Debruyne.

We mochten 2.000 euro ontvangen voor ons serreproject. Hoe hebben jullie dat bedrag verzameld?

Kris Debruyne: "Onze coöperatie telt zo'n 400.000 vennoten. Cera zet samen jaarlijks voor meerdere miljoenen euro's mensen en middelen in en samen investeren we in welvaart en welzijn. We steunen jaarlijks zo'n 700 maatschappelijke projecten in zeven domeinen, waaronder 'zorg in de samenleving', en kunnen ongeveer anderhalf miljoen naar regionale en lokale projecten laten vloeien. We zien onze coöperatie graag als een warme familie, die nabij tracht te zijn waar dat nodig is."

Waarom kozen jullie specifiek voor Iona?

"Regionaal steunen we projecten die door lokale organisaties worden ingediend. Iona had zelf contact met ons opgenomen en om steun gevraagd. We ondersteunden jullie al eerder en die steun is verdiend – jullie doen fantastisch werk. Het serreproject ligt bovendien mooi in de lijn van onze eigen waarden: onze coöperatie ligt ook aan de basis van het Steunpunt Groene Zorg. We zijn ervan overtuigd dat leven op het ritme van de seizoenen en zelf groenten verbouwen bijdraagt aan het geluk van mensen.

Wanneer een project wordt geselecteerd door onze adviesraad, trachten we daar een meter of peter aan te koppelen, die voor een goede lokale verbinding zorgt. Voor jullie serreproject werd vanuit de regionale adviesraad vrijwilligster Katleen Schippers als meter aangeduid. Zij is actief in de regio Lier en bijzonder enthousiast over jullie werking. Ook ikzelf ben ondertussen bij Iona op bezoek geweest en was blij te zien dat we hebben kunnen bijdragen aan jullie mooie tuinwerking."

Vanwaar jullie keuze om zoveel in maatschappelijke projecten te investeren?

"We willen vanuit Cera een positieve impact op de samenleving hebben. De notie van maatschappelijke verantwoordelijkheid zit in ons DNA. Onze coöperatie vindt haar oorsprong in het gedachtegoed van Friedrich Wilhelm Raiffeisen, een Duits burgemeester uit de 19de eeuw die na een hongervinter het heft in eigen handen nam om de armoede in zijn streek tegen te gaan. Hij werkte een spaar- en kredietsysteem uit, gebaseerd op onderlinge solidariteit, en bracht de boeren bijeen om door samenwerking zichzelf en elkaar te helpen. Hieruit is later Cera Bank en vervolgens de coöperatie Cera gegroeid. Als coöperatie groeperen we de aande-

len van de vroegere vennoten van de coöperatieve bank en van nieuw toegetreden vennoten. Enerzijds keren we onze vennoten dividenden uit en bieden we hen tal van voordelen, anderzijds zetten we sterk in op teruggeven aan de maatschappij en zo de wereld samen een stukje mooier maken. We willen laten zien dat het loont om samen te werken en anderen te helpen.

De komende weken hebben we in het kader van De Warmste Week het project 'Good Company!' gelanceerd, een oproep aan onze vrijwilligers om zich belangeloos in te zetten in vier sectoren. Meer bepaald in de ondersteuning van kwetsbare jongeren uit de jeugdzorg en gehandicaptenzorg bij leeractiviteiten, maar ook bij vrijetijdsactiviteiten van personen met een beperking, mensen met dementie en andere kwetsbare senioren. Daar hopen we de komende weken met z'n allen een mooie bijdrage te kunnen leveren."

Namens onze hele zorggemeenschap en in het bijzonder namens ons tuinteam: hartelijk dank!

Meer lezen over Cera en de projecten die de coöperatie ondersteunt?

www.cera.coop

DE JARIGE BEWONERS GEVIERT

<i>Danny Ooms</i>	17 december
<i>Axl Maes</i>	18 december
<i>Evelyne Rypens</i>	18 december
<i>Kelly Goetstouwers</i>	28 december
<i>Jenny Van Dyck</i>	28 december
<i>Tim Verhoeven</i>	30 december
<i>Karin De Raymaecker</i>	8 januari
<i>Nancy Heus</i>	15 januari
<i>Glenn Van den Eynde</i>	28 januari
<i>Jan Cortebeek</i>	1 februari
<i>Sam Cappelle</i>	2 februari
<i>John Thienpont</i>	9 februari
<i>Milan Ruet</i>	21 februari
<i>Axel Jenny</i>	28 februari

AGENDA

17 december: kerstspel MFC met een hapje en een drankje

18 december: kerstspel FAM met een hapje en een drankje

31 december: nieuwjaarszingen

6 januari: Driekoningen zingen

2 februari: Maria-Lichtmis

10 februari: carnaval

Alle activiteiten zijn onder voorbehoud.
We volgen de geldende maatregelen.

Voor de leidinggevendenden is er een vorming 'Confronterende feedback durven geven' op 12/01, 19/01 en 02/02, telkens van 9u30 tot 12u.

DEZE BEWONER VERANDERDE VAN LEEFGROEP

Jens Windmolen is verhuisd van het MFC naar Bride (FAM).

WELKOM NIEUWE MEDEWERKERS!

Elke De Nolf startte half oktober in Duni als tijdelijke vervanging voor Sanne Goossens.

Ellen Frederickx ging in november aan de slag als nachtwacht, als tijdelijke vervanging voor Elke Luyten.

Karlijne Paulissen startte op Iona op 23 november in Peronniek Beneden. Zij vervangt tijdelijk Rob Van Gestel.

DEZE MEDEWERKERS ZWAaidEN WE UIT

Eind december zwaaien we **Marianne Vanbraekel** uit. Marianne was vele jaren de verpleegster op Iona. Ze gaat op pensioen (zie ook interview eerder in dit magazine).

Bride neemt afscheid van opvoedster **Liesbeth Roelans**, die een andere uitdaging vond.

ZIJ VERANDERDEN VAN FUNCTIE

Jinse Luyten, die eerder opvoeder was bij Botvid, is nu teamcoach bij Botvid.

Isabel Jacops zal in december, naast haar taak als teamcoach bij Staffa, ook tijdelijk inspringen als opvoedster bij Bride.

WOORDZOEKER

N	D	M	F	P	D	X	E	S	Z	P	G
T	S	R	E	K	Q	D	T	E	S	I	L
N	X	G	B	C	G	L	I	J	L	R	S
C	L	P	P	U	X	C	R	K	I	E	K
N	X	A	E	M	R	B	R	A	N	N	E
O	S	R	T	D	U	E	R	P	G	I	R
O	V	U	X	S	D	J	X	R	E	D	S
M	L	X	D	R	T	T	M	E	R	T	T
K	E	D	E	U	N	S	Z	T	M	S	B
P	X	H	W	R	E	E	R	S	M	R	A
K	F	B	D	V	N	J	B	E	S	E	L
C	I	W	Z	I	B	O	O	M	K	K	Z

te vinden woorden:

BOOM
HERDER
KERST
KERSTBAL
KERSTDINER
KERSTSTAL
PAKJES
SLINGER
STER
VREUGDE

SPONSORING

Warme steun van Ineos

Jan Jacobs: "We mochten van Ineos 5.000 euro steun ontvangen. Het spreekt voor zich dat dit in deze uitdagende tijd een grote opsteker voor Iona was. Het geld zal deels geïnvesteerd worden in de aankoop van tuinbanken en anderzijds in de renovatie van het speelplein op ons domein. Door de huidige corona-maatregelen is het organiseren van uitstappen en andere externe activiteiten voor onze bewoners allesbehalve evident.

Met de steun van Ineos investeren we graag in alternatieve manieren om het leven van onze kinderen, jongeren en volwassenen zo comfortabel en aangenaam mogelijk te maken, zowel tijdens deze beproevende periode, als op langere termijn. Ik druk dan ook graag langs deze weg mijn oprechte dank uit, in naam van onze hele zorggemeenschap."

WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE:

Fien Caeyers, An Ceulemans, An Cortens,
Martine De Bie, Kris Debruyne,
Kurt De Herdt, Gert Dieltjens,
Het Geel Punt, Jan Jacobs, Angelika Lange,
Petra Luyten, Erik Meersman,
Guido Mortelmans, Inne Renders,
Jolien Sebreghts, Dani Steuns,
Nele Van Bogaert, Marianne Vanbraekel,
Peggy Vanderbauwhede, Lien Van Laere,
Bart Vanmechelen, Karen Verbist,
Daiana Verduyck, Maggy Verstreken,
Inne Vervoort, Thomas Verzele